

ร่าง
พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าหนี้มีประกัน” ในมาตรา ๖ แห่ง
พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าหนี้มีประกัน” หมายความว่า เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในทางจำนอง
จำนำ หรือสิทธิยึดเหนี่ยว หรือเจ้าหนี้ผู้มีบุริมสิทธิที่บังคับได้ทำนองเดียวกับหรือเหนือกว่าผู้รับจำนองหรือ
ผู้รับจำนำ รวมถึงเจ้าหนี้ที่กฎหมายอื่นให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกันในคดีล้มละลาย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจเข้าถึงข้อมูล
อันเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลนั้น”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“เพื่อให้การเป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ลูกหนี้มีสิทธิ
เรียกร้องตรวจสอบบัญชีเงินฝากหรือรายการทรัพย์สินทุกประเภทของลูกหนี้ ถ้าพบต้องหยุดทำการจ่ายเงิน
และแจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบโดยเร็ว”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
พุทศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

“เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งนั้น ในราชกิจจานุเบกษา และในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนด ในคำโฆษณานั้นให้แสดง การขอให้ล้มละลาย วันที่ศาลมีคำสั่ง ชื่อ ตำบลที่อยู่ และอาชีพของลูกหนี้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องโฆษณากำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะประชุมเจ้าหนี้ ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่า หนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และต้องแจ้งไปยังเจ้าหนี้ ทั้งหลายเท่าที่ทราบด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ เมื่อได้มีการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกเสร็จแล้ว ถ้าศาลเห็นสมควร หรือเป็น กรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ทำการไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย ให้ศาลไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย เป็นการด่วน เพื่อทราบกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ เหตุผลที่ทำให้มีหนี้สินล้นพ้นตัว ตลอดจน ความประพฤติของลูกหนี้ว่าได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นเกี่ยวกับการล้มละลาย หรือเป็นข้อบกพร่องอันจะเป็นเหตุให้ศาลไม่ยอมปลด จากล้มละลายโดยไม่มีเงื่อนไข

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งประกาศแจ้งความกำหนดวันเวลาที่ศาลนัดไต่สวน โดยเปิดเผยให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันและให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวัน ไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดี กรมบังคับคดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ เมื่อศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้แล้ว ให้เจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์โฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อศาลได้พิพากษาตั้งกล่าวในวรรคก่อนแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณา คำพิพากษาในราชกิจจานุเบกษา และในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนด

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี) ในคำโฆษณาให้ระบุง้อ ตำบลที่อยู่ อาชีพของลูกหนี้และวันที่ศาลได้มีคำพิพากษา ทั้งให้แจ้งกำหนดเวลา ให้เจ้าหน้าที่ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ที่ลูกหนี้ได้กระทำให้ขึ้นในระหว่างวันที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วย การประนอมหนี้ถึงวันที่ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำพิพากษาในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์ รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทาง ตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนด ในคำโฆษณาให้ระบุง้อ ตำบลที่อยู่ อาชีพของลูกหนี้และวันที่ ศาลได้มีคำพิพากษา”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งขงมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๓ เมื่อศาลพิพากษาให้ล้มละลายแล้วลูกหนี้จะเสนอคำขอประนอมหนี้ก็ได้ ในกรณีนี้ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๖ ว่าด้วยการประนอมหนี้ก่อนล้มละลายมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ลูกหนี้ได้เคยขอประนอมหนี้ไม่เป็นผลมาแล้ว ห้ามมิให้ลูกหนี้ขอประนอมหนี้ภายในกำหนดเวลาหก เดือนนับแต่วันที่การขอประนอมหนี้ครั้งสุดท้ายไม่เป็นผล”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๖ เมื่อศาลได้มีคำสั่งปลดจากล้มละลายแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทางสื่อ อิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑ เมื่อศาลได้เพิกถอนคำสั่งปลดจากล้มละลายแล้ว ให้เจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์โฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับหรือผ่านช่องทาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนด ทั้งให้แจ้ง กำหนดเวลาให้เจ้าหน้าที่ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ที่ลูกหนี้ได้กระทำให้ขึ้นภายหลังที่ศาลมีคำสั่งปลด จากล้มละลายก่อนที่ศาลได้มีคำสั่งให้เพิกถอนนั้นด้วย”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งบัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑/๑ บุคคลธรรมดาซึ่งศาลพิพากษาให้ล้มละลายแล้ว ให้ปลดบุคคลนั้น จากล้มละลายทันทีที่พ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลาย เว้นแต่

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

(๑) บุคคลนั้นได้เคยถูกพิพากษาให้ล้มละลายมาก่อนแล้ว และยังไม่พ้นระยะเวลาห้าปี นับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายครั้งก่อนจนถึงวันที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ครั้งหลังให้ขยายระยะเวลาเป็นห้าปี

(๒) บุคคลนั้นเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตที่ไม่มีลักษณะตาม (๓) ให้ขยายระยะเวลา เป็นสิบปี เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษและบุคคลนั้นถูกพิพากษาให้ล้มละลายมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ศาลจะสั่งปลดจากล้มละลายก่อนครบกำหนดสิบปีตามคำขอของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือของบุคคลล้มละลายนั้นก็ได้

(๓) บุคคลนั้นเป็นบุคคลล้มละลายอันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิด อันมีลักษณะเป็นการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกง ประชาชน ให้ขยายระยะเวลาเป็นสิบปี

(๔) บุคคลนั้นไม่ได้มาให้การสอบสวนกิจการและทรัพย์สินภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์กำหนด หรือมิได้ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมทรัพย์สินโดยไม่มีเหตุ อันสมควร ให้ขยายระยะเวลาเป็นห้าปี เว้นแต่ในกรณีที่พฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป เมื่อบุคคลล้มละลายยื่นคำ ขอต้อศาลให้มีคำสั่งปลดจากล้มละลายก่อนครบกำหนดห้าปีก็ได้ คำสั่งศาลที่ออกตามอนุมาตรานี้ให้เป็นที่สิ้นสุด

ในกรณีที่มีเหตุตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มากกว่าหนึ่งเหตุให้ขยายระยะเวลาโดยอาศัย เหตุใดเหตุหนึ่งที่มีระยะเวลาสูงสุดเพียงเหตุเดียว

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๗๘ มาใช้บังคับกับการปลด ล้มละลายตามมาตรานี้โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๘๑/๒ มาตรา ๘๑/๓ และมาตรา ๘๑/๔ แห่งพระราชบัญญัติ ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งบัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๓ เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียว หรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลัน หรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้

ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้เกิดขึ้น ให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะ ที่จะชำระหนี้ได้

(๑) ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน

(๒) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้ ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายในเวลาสามสิบวัน

(๓) ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษาหรือเจ้าหนี้ร้องขอบังคับคดี แก่ลูกหนี้แล้ว ไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอ โดยกรมบังคับคดี)

(๔) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายใดรายหนึ่ง และมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าลูกหนี้ผิดนัดหรืออาจจะผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายอื่นๆ

(๕) ลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๕ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๖ คำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง

(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้อยู่รวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท

(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ

(๔) ชื่อและคุณสมบัติของผู้ทำแผน

(๕) หนังสือยินยอมของผู้ทำแผน

ผู้ทำแผนอาจเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล คณะบุคคล เจ้าหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ก็ได้ ถ้าเจ้าหนี้เป็นผู้ร้องขอ จะต้องแนบรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้อื่นเท่าที่ทราบมาพร้อมคำร้องขอ

ถ้าลูกหนี้เป็นผู้ร้องขอ จะต้องแนบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ รายชื่อและที่อยู่โดยชัดแจ้งของเจ้าหนี้ทั้งหลายมาพร้อมคำร้องขอ”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๙๐/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ภายใต้บังคับของมาตรา ๙๐/๑๓ และมาตรา ๙๐/๑๔ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้พิจารณาจนถึงวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการหรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ”

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๐/๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

“มาตรา ๙๐/๒๕ ทวิ ก่อนศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน หากผู้ทำแผนปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต หรือดำเนินการฝ่าฝืนมาตรา ๙๐/๑๒ (๙) หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือขาดคุณสมบัติของผู้ทำแผนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้ทำแผนต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนพ้นจากตำแหน่งและตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ หรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ศาลจะสั่งตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๗ มาตรา ๙๐/๒๐ และมาตรา ๙๐/๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๐/๒๕ ตริ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

“มาตรา ๙๐/๒๕ ตริ ในกรณีที่ผู้ทำแผนต้องรับผิดชอบใดๆ ในทางแพ่งต่อลูกหนี้ เจ้าหนี้รายใด รายหนึ่งหรือผู้บริหารของลูกหนี้ อาจฟ้องคดีต่อผู้ทำแผนแทนลูกหนี้ก็ได้

ถ้าลูกหนี้ได้รับสิทธิหรือทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งจากการฟ้องคดีแทนตามวรรคหนึ่ง ให้ลูกหนี้ชำระค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีแทนได้ชำระไปในการดำเนินคดี แต่ทั้งนี้ มิให้เกินกว่ามูลค่าของสิทธิหรือทรัพย์สินที่ได้รับมา”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๔๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๔๖ มติยอมรับแผนต้องเป็นไปดังนี้

(๑) ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้ และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น หรือ

(๒) ที่ประชุมเจ้าหนี้น้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมีใช่กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ มีมติตาม (๑) และเมื่อนับรวมจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้ และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๐/๖๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

“หนี้ตามมาตรา ๙๐/๖๒ (๑) ที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการ ค้ำตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ซึ่งเป็นประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ให้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้ไม่มีประกัน ไม่ว่าต่อมาศาลจะมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ”

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๗๐ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๗๐ ถ้าผู้บริหารของลูกหนี้ ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี เห็นว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว ให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า และให้ศาลนัดพิจารณาหากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ในกรณีที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้นระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการตามแผนต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ มิฉะนั้นให้ศาลดำเนินการต่อไปตามวรรคสอง

เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี รายงานให้ศาลทราบภายในสิบสี่วันนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน และแจ้งวันเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในการพิจารณาให้ศาลพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ และคำคัดค้านของลูกหนี้ ถ้าศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่ถ้าศาลไม่เห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ให้มีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

นับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงจนกระทั่งศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดหรือให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการตามวรรคสอง ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้วแต่กรณี คงมีอำนาจหน้าที่จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปเท่าที่จำเป็น”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๗๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๗๑ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ผู้บริหารของลูกหนี้ยังไม่ได้เข้าไปจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณีมีอำนาจจัดการเพื่อรักษาประโยชน์ของลูกหนี้ตามสมควรแก่พฤติการณ์จนกว่าผู้บริหารของลูกหนี้จะเข้าจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

ถ้าตำแหน่งผู้บริหารของลูกหนี้ว่างอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ จนเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ หรือดำเนินการตามกฎหมายเพื่อให้มีการแต่งตั้งผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด

ในกรณีที่ต้องมีการประชุมเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมดังกล่าว และให้ถือว่าเป็นการประชุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)
มาตรา ๒๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๙๐/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

“คำสั่งศาลตามวรรคแรกไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำโดยสุจริตและเป็นไปตามแผนแล้ว
ก่อนศาลมีคำสั่งเช่นว่านั้น และมีผลให้หนี้ที่เจ้าหนี้นี้มีสิทธิได้รับชำระในการฟื้นฟูกิจการกลับคืนสู่สถานะดังที่
เป็นอยู่เดิม เว้นแต่สภาพแห่งหนี้ในขณะนั้นจะไม่เปิดช่องให้กระทำได้”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าลูกหนี้ร่วมบางคนถูกพิทักษ์ทรัพย์ ลูกหนี้ร่วมคนอื่นอาจยื่นคำขอรับชำระหนี้สำหรับ
จำนวนที่ตนอาจใช้สิทธิไต่เบียดในเวลาภายหลังหน้าได้ เว้นแต่เจ้าหนี้ได้ใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ไว้เต็มจำนวนแล้ว

ในกรณีที่เจ้าหนี้ขอรับชำระหนี้ไว้เต็มจำนวนแล้ว ถ้าลูกหนี้ร่วมคนใดได้ชำระหนี้แทน
ลูกหนี้ให้ถือว่าลูกหนี้ร่วมคนนั้นเป็นผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ผู้ขอรับชำระหนี้ และให้แจ้งเจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ทราบโดยเร็ว

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ใช้บังคับแก่ผู้ค้ำประกัน ผู้ค้ำประกันร่วมหรือ
บุคคลที่อยู่ในลักษณะเดียวกันนี้โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“ในกรณีที่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ประสงค์จะโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายใด
ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือพร้อมเหตุผลประกอบต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายใน ๗ วัน นับแต่วันตรวจ
คำขอรับชำระหนี้”

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“การเพิกถอนตามมาตรานี้ ให้กระทำภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่เจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์รู้ถึงการนั้น หรือภายในสิบปีนับแต่นิติกรรมนั้นได้ทำขึ้น”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
๒๔๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ และพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔ ถ้านิติกรรมที่ขอเพิกถอนการฉ้อฉลตามมาตรา ๑๑๓ นั้น เกิดขึ้นภายใน
ระยะเวลาสามปีก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น หรือเป็นการทำให้โดยเสน่หาหรือเป็นการที่
ลูกหนี้ได้รับคำตอบแทนน้อยเกินสมควร ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นการกระทำที่ลูกหนี้และผู้ที่ได้ลากออก
แต่การนั้นรู้อยู่ว่าเป็นทางให้เจ้าหนี้ต้องเสียเปรียบ

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
๒๔๘๓ และบัญญัติเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

“มาตรา ๑๑๕ การโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใด ๆ ซึ่งลูกหนี้ได้กระทำหรือยินยอมให้กระทำในระหว่างระยะเวลาสามเดือนก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น โดยมุ่งหมายให้เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดได้เปรียบแก่เจ้าหนี้อื่น ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำนั้นได้

ถ้าเจ้าหนี้ผู้ได้เปรียบเป็นบุคคลภายในของลูกหนี้ ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำตามวรรคหนึ่งที่ได้กระทำขึ้นในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปีก่อนมีการขอให้ล้มละลายและภายหลังนั้น การโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใดๆ ที่มีให้ถือว่าเป็นการโอนอันเป็นการให้เปรียบเจ้าหนี้ได้แก่

(๑) การชำระหนี้ตามปกติทางการค้า

(๒) สัญญากู้ยืมเงินโดยให้หลักประกัน ซึ่งลูกหนี้ได้มาและใช้ประโยชน์จากหลักประกันดังกล่าวด้วยตนเอง

(๓) การโอนตามสัญญาหลักประกันตามกฎหมายหลักประกันทางธุรกิจ

(๔) สิทธิยึดหวงตามกฎหมาย”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจออกหมายเรียกลูกหนี้ บุคคลภายในของลูกหนี้ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งได้ความ หรือสงสัยว่ามีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครอง หรือเชื่อว่าเป็นหนี้ลูกหนี้หรือเห็นว่าสามารถแจ้งข้อความเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้มาได้สวน หรือสอบสวน และมีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้น ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานซึ่งอยู่ในความยึดถือ หรืออำนาจของผู้ที่นั้นอันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่ง ในมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ค่าใช้จ่ายของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ รวมถึงหนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวก่อขึ้นตามแผนเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และหนี้ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นเป็นการจำเป็นที่จะต้องกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์แห่งการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้”

มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“ให้กรมบังคับคดีจัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ารับการฝึกอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน รวมถึง

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี) การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและความเชี่ยวชาญ ตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมบังคับคดีกำหนดภายใต้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งผ่านการอบรมตามวรรคหนึ่งให้เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๕๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๖ กรณีที่เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ไม่ชำระค่าธรรมเนียม ค่าเสียหาย และค่าใช้จ่ายในคดีล้มละลาย ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขอออกหมายบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าธรรมเนียม ค่าเสียหาย และค่าใช้จ่ายในคดีล้มละลายนั้น”

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“มาตรา ๑๕๕/๑ บรรดาเจ้าหนี้ทั้งหลายมีหน้าที่ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการสืบหาทรัพย์สินของลูกหนี้และแจ้งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ รวมทั้งต้องช่วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมทรัพย์สินตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘ ผู้มีส่วนได้เสียคนใดเห็นว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่มีสิทธิยึดทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใด ให้คัดค้านต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการยึดทรัพย์สิน แต่ถ้าไม่สามารถยื่นคำร้องขอภายในระยะเวลาดังกล่าวบุคคลนั้นจะยื่นคำร้องขอเมื่อพ้นระยะเวลาเช่นว่านั้นได้ก็ต่อเมื่อมีพฤติการณ์พิเศษและได้ยื่นคำร้องขอไม่ช้ากว่า ๗ วันก่อนวันที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดไว้เพื่อการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สินนั้นเป็นครั้งแรก เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย บุคคลนั้นจะยื่นคำร้องขอในภายหลังก็ได้แต่จะต้องยื่นเสียก่อนวันขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สินนั้น

เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รับคำคัดค้านแล้วให้สอบสวนและมีคำสั่ง โดยให้งดการขายทอดตลาด หรือจำหน่ายทรัพย์สินที่พิพาทนั้นไว้ระหว่างรอคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ถ้าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่งไม่ให้ถอนการยึด ผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนับแต่วันได้ทราบคำสั่งนั้น เมื่อศาลได้รับคำร้องขอแล้ว ให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งชี้ขาดเหมือนอย่างคดีธรรมดา โดยเรียกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ามาสู่คดี”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๗๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

“เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้โฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันหรือผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะไม่น้อยกว่าหนึ่งช่องทางตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดแล้ว บุคคลทุกคนได้ทราบว่ามีคำสั่งนั้น”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกส่วนที่ ๒ การล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ ในหมวด ๘ บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด มาตรา ๑๗๗ และมาตรา ๑๗๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

มาตรา ๔๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๙ การล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ มาตรา ๑๘๑/๑ ถึงมาตรา ๑๘๑/๓๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“หมวด ๙

การล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๑๘๑/๑ บทบัญญัติในหมวดนี้ใช้บังคับเมื่อ

(๑) มีการขอความช่วยเหลือโดยศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ หรือ

(๒) มีการขอความช่วยเหลือในต่างประเทศเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย หรือ

(๓) มีกระบวนการพิจารณาต่างประเทศและกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลายเกี่ยวกับลูกหนี้รายเดียวกันดำเนินอยู่ในเวลาเดียวกัน หรือ

(๔) เจ้าหนี้หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่นในต่างประเทศมีส่วนได้เสียในการร้องขอให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาหรือการร้องขอเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่ใช้บังคับแก่

(ก) กระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ หรือสถาบันการเงินอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน

(ข) กระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับบริษัทหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๕

(ค) กระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันภัย ตามกฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัย

มาตรา ๑๘๑/๒ บทบัญญัติในหมวดนี้

“กระบวนการพิจารณาต่างประเทศ” หมายความว่า กระบวนการพิจารณาในการจัดการทรัพย์สินในลักษณะรวมในทางศาลหรือองค์กรฝ่ายบริหารในต่างประเทศ รวมทั้งกระบวนการพิจารณาคู่ครองชั่วคราวตามกฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลายที่มีผลทำให้ทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลโดยศาลต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ในการฟื้นฟูกิจการหรือการชำระบัญชี

“กระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ” หมายความว่า กระบวนการพิจารณาต่างประเทศที่เกิดขึ้นในประเทศที่เป็นศูนย์กลางผลประโยชน์หลักของลูกหนี้

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

“กระบวนการพิจารณาต่างประเทศ” หมายความว่า กระบวนการพิจารณาต่างประเทศอื่นนอกจากกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศที่เกิดขึ้นในประเทศที่ลูกหนี้มีสถานประกอบการอยู่

“ผู้แทนต่างประเทศ” หมายความว่า บุคคล หรือหน่วยงาน รวมทั้งบุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นชั่วคราวที่ได้รับมอบอำนาจในกระบวนการพิจารณาต่างประเทศให้จัดการเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการหรือการชำระบัญชีของทรัพย์สินหรือกิจการของลูกหนี้ หรือให้กระทำการในฐานะผู้แทนของกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ

“ผู้จัดการทรัพย์สิน” หมายความว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือบุคคลอื่นที่ได้รับมอบหมายให้บริหารกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

“ศาลต่างประเทศ” หมายความว่า หน่วยงานศาลหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีอำนาจในการควบคุมหรือดูแลกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ประกอบกิจการที่ลูกหนี้ใช้กระทำการกิจกรรมทางการค้า ที่มีใช้ลักษณะเพียงแค่ชั่วคราว

มาตรา ๑๘๑/๓ ในกรณีที่บทบัญญัติในหมวดนี้ขัดกับพันธกรณีของประเทศไทยที่มีตามสนธิสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศในรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งประเทศไทยเป็นคู่สัญญากับประเทศอื่นไม่ว่าประเทศเดียวหรือหลายประเทศ ให้ข้อกำหนดของสนธิสัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๑๘๑/๔ ให้ศาลล้มละลายกลางมีอำนาจหน้าที่พิจารณาให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ และให้ความร่วมมือกับศาลต่างประเทศ ตามความที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๑๘๑/๕ ผู้จัดการทรัพย์สินหรือบุคคลอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากศาลมีอำนาจที่จะกระทำการในต่างประเทศในนามของกองทรัพย์สินภายใต้กฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลายและฟื้นฟูกิจการตามที่กฎหมายต่างประเทศให้อำนาจไว้

มาตรา ๑๘๑/๖ ศาลมีอำนาจจะปฏิเสธการดำเนินการใด ๆ ภายใต้บทบัญญัติในหมวดนี้ ถ้าการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการขัดต่อนโยบายสาธารณะ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๑๘๑/๗ ศาลหรือผู้จัดการทรัพย์สินมีอำนาจที่จะให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่ผู้แทนต่างประเทศตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติไว้

มาตรา ๑๘๑/๘ ในการตีความบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้คำนึงถึงลักษณะแห่งความเป็นระหว่างประเทศและวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสอดคล้องกันในการบังคับใช้กฎหมายนี้และคำนึงถึงหลักสุจริต

ส่วนที่ ๒

การใช้สิทธิของเจ้าหนี้และผู้แทนต่างประเทศทางศาล

มาตรา ๑๘๑/๙ ผู้แทนต่างประเทศมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอต่อศาลได้โดยตรง

มาตรา ๑๘๑/๑๐ ลำพังการที่ผู้แทนต่างประเทศได้ยื่นคำร้องขอตามบทบัญญัติในหมวดนี้ต่อศาล ไม่ทำให้ผู้แทนต่างประเทศหรือทรัพย์สินและกิจการในต่างประเทศของลูกหนี้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับของเขตอำนาจศาลไทย

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอ โดยกรมบังคับคดี)

มาตรา ๑๘๑/๑๑ ผู้แทนต่างประเทศมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอเริ่มกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย เมื่อกรณีเป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๑๘๑/๑๒ เมื่อศาลมีคำสั่งรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศแล้ว ผู้แทนต่างประเทศมีสิทธิร้องขอเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับลูกหนี้ภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๑๘๑/๑๓ เจ้าหนี้ต่างประเทศมีสิทธิเช่นเดียวกับเจ้าหนี้ภายในประเทศ ในการเริ่มกระบวนการพิจารณาหรือเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ไม่มีผลกระทบต่อลำดับในการได้รับชำระหนี้ในกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๑๘๑/๑๔ เมื่อใดก็ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายกำหนดให้มีการส่งคำบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ในประเทศ จะต้องมีการส่งคำบอกกล่าวดังกล่าวแก่เจ้าหนี้ต่างประเทศที่ระบุตัวได้แต่ไม่มีที่อยู่ในประเทศด้วย ในกรณีที่ยังไม่ทราบที่อยู่ ศาลอาจสั่งให้ดำเนินการตามความเหมาะสมเพื่อที่จะส่งคำบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้นั้นด้วย

ให้มีการส่งคำบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ต่างประเทศเป็นรายบุคคล เว้นแต่ศาลจะพิจารณาเห็นว่าตามพฤติการณ์การส่งคำบอกกล่าวรูปแบบอื่นจะมีความเหมาะสมกว่า ในกรณีนี้ไม่ต้องมีรูปแบบพิธีการหรือมีลักษณะอย่างเป็นทางการแต่อย่างใด

เมื่อมีการส่งคำบอกกล่าวเริ่มกระบวนการพิจารณาแก่เจ้าหนี้ต่างประเทศคำบอกกล่าวนั้นจะต้อง

(๑) แจ้งกำหนดระยะเวลาในการยื่นคำขอรับชำระหนี้ และระบุสถานที่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ดังกล่าว

(๒) แจ้งไปด้วยว่าเจ้าหนี้นี้ประกันจะต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้หรือไม่

(๓) ข้อมูลอื่น ๆ ที่กำหนดให้มีในคำบอกกล่าวที่ส่งแก่เจ้าหนี้ภายในประเทศตามกฎหมายและตามคำสั่งศาล

ส่วนที่ ๓

การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศและการให้ความคุ้มครอง

มาตรา ๑๘๑/๑๕ ผู้แทนต่างประเทศอาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศซึ่งมีการแต่งตั้งตนเป็นผู้แทนต่างประเทศ

การยื่นคำร้องขอเพื่อรับรองจะต้องประกอบด้วย

(๑) สำเนาคำสั่งรับคำร้องขอเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ และคำสั่งแต่งตั้งผู้แทนต่างประเทศ ที่มีการรับรองแล้ว หรือ

(๒) หนังสือรับรองจากศาลต่างประเทศที่ยืนยันถึงกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ และการแต่งตั้งผู้แทนต่างประเทศ หรือ

(๓) กรณีที่ไม่มีหลักฐานที่กล่าวไว้ใน (๑) และ (๒) ศาลอาจรับฟังหลักฐานอื่นที่สามารถแสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ของกระบวนการพิจารณาต่างประเทศและการแต่งตั้งผู้แทนต่างประเทศ

การยื่นคำร้องขอเพื่อรับรอง จะต้องยื่นพร้อมคำแถลงเพื่อชี้แจงให้ศาลทราบถึงกระบวนการพิจารณาต่างประเทศที่เกี่ยวกับลูกหนี้ทั้งหมดเท่าที่ผู้แทนต่างประเทศทราบ

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)
ศาลอาจมีคำสั่งให้ทำคำแปลเอกสารที่ยื่นประกอบคำร้องขอให้ศาลรับรองทั้งหมดหรือ
บางส่วนเป็นภาษาไทย

มาตรา ๑๘๑/๑๖ ในกรณีที่คำสั่งหรือหนังสือรับรองตามมาตรา ๑๘๑/๑๕ วรรคสอง ระบุว่า
กระบวนการพิจารณาต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๑๘๑/๒ และระบุว่าผู้แทนต่างประเทศ
เป็นบุคคลหรือหน่วยงานตามมาตรา ๑๘๑/๒ ย่อมสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นการถูกต้อง

กรณีที่ไม่มีการพิสูจน์ให้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าสำนักงานจดทะเบียนของลูกหนี้ หรือ
สถานที่อยู่ประจำของลูกหนี้ในกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา เป็นศูนย์กลางผลประโยชน์หลักของลูกหนี้

มาตรา ๑๘๑/๑๗ ภายใต้บังคับบทบัญญัติในมาตรา ๑๘๑/๖ ศาลจะมีคำสั่งรับรอง
กระบวนการพิจารณาต่างประเทศ เมื่อปรากฏว่า

(๑) กระบวนการพิจารณาต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๑๘๑/๒

(๒) ผู้แทนต่างประเทศที่ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งรับรองเป็นบุคคลหรือหน่วยงานตาม
มาตรา ๑๘๑/๒

(๓) คำร้องขอเป็นไปตามเงื่อนไขตามมาตรา ๑๘๑/๑๕ วรรคสอง และ

(๔) มีการยื่นคำร้องขอต่อศาลที่มีอำนาจ ตามมาตรา ๑๘๑/๔

ศาลจะมีคำสั่งให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ

(๑) ในฐานะกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ ถ้ากระบวนการพิจารณาต่างประเทศนั้นได้
ดำเนินการในประเทศที่เป็นศูนย์กลางผลประโยชน์หลักของลูกหนี้

(๒) ในฐานะกระบวนการพิจารณารองต่างประเทศ ถ้าลูกหนี้มีสถานประกอบการตามความ
ในมาตรา ๑๘๑/๒ ในประเทศที่ได้ดำเนินการพิจารณานั้น

ให้ศาลมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการขอให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศโดยไม่ชักช้า

บทบัญญัติของมาตรา ๑๘๑/๑๕ มาตรา ๑๘๑/๑๖ มาตรา ๑๘๑/๑๗ และมาตรา ๑๘๑/๑๘
ไม่มีผลกระทบต่อศาลที่จะใช้ดุลยพินิจเพื่อมีคำสั่งให้แก้ไข หรือยกเลิกการให้การรับรอง ถ้าปรากฏ
ต่อมาว่าเหตุอันเป็นองค์ประกอบที่ศาลใช้พิจารณาในการให้การรับรองนั้นไม่เคยมีอยู่ หรือมีอยู่ไม่ครบถ้วน
หรือเคยมีอยู่แต่ได้สิ้นสุดลงทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน

มาตรา ๑๘๑/๑๘ นับแต่เวลาที่ยื่นคำร้องขอให้ศาลรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ
ผู้แทนต่างประเทศมีหน้าที่จะต้องแจ้งให้ศาลทราบทันทีถึง

(๑) การเปลี่ยนแปลงในส่วนสาระสำคัญของสถานะของกระบวนการพิจารณาต่างประเทศที่
ได้ให้การรับรอง หรือสถานะของการแต่งตั้งผู้แทนต่างประเทศนั้น และ

(๒) กระบวนการพิจารณาต่างประเทศอื่นที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้รายเดียวกันซึ่งผู้แทนต่างประเทศ
นั้นทราบ

มาตรา ๑๘๑/๑๙ นับแต่เวลาที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอให้รับรองกระบวนการพิจารณา
ต่างประเทศจนถึงเวลาที่ศาลมีคำสั่งคำร้องขอขึ้น เมื่อผู้แทนต่างประเทศได้ยื่นคำร้องเพื่อให้มีการคุ้มครอง
โดยเร่งด่วนเพื่อปกป้องทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผลประโยชน์ของเจ้าหนี้ ศาลอาจมีคำสั่งให้ความคุ้มครอง
ชั่วคราวได้รวมถึง

(๑) ห้ามมิให้บังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

(๒) มอบหมายให้ผู้แทนต่างประเทศหรือบุคคลอื่นที่ศาลแต่งตั้งดูแลจัดการหรือจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนที่ตั้งอยู่ในประเทศ เพื่อปกป้องและสงวนไว้ซึ่งมูลค่าของทรัพย์สินนั้นซึ่งโดยสภาพ หรือโดยพฤติการณ์จะเป็นของเสียง่ายน่าจะทำให้มูลค่าลดลงหรือได้รับอันตรายในประการอื่น

(๓) ให้ความคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๑/๒๑ วรรคหนึ่ง (๓)

(๔) และ (๗)

การให้ความคุ้มครองตามมาตรานี้จะสิ้นสุดลงเมื่อศาลมีคำสั่งคำร้องขอให้รับรอง เว้นแต่จะมีการขยายเวลาตามมาตรา ๑๘๑/๒๑ วรรคหนึ่ง (๖)

ศาลอาจจะปฏิเสธการให้ความคุ้มครองตามมาตรานี้ ถ้าการให้ความคุ้มครองดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการตามกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ

มาตรา ๑๘๑/๒๐ เมื่อศาลมีคำสั่งให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศมีผลดังนี้

(๑) ห้ามมิให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หรือภาระผูกพันของลูกหนี้ หากมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาอยู่ที่แห่งการพิจารณาไว้

(๒) ห้ามมิให้บังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้

(๓) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ก่อภาระผูกพัน หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน

ขอบเขตการเปลี่ยนแปลงและการยกเลิกข้อจำกัดสิทธิตามที่กล่าวถึงในวรรคหนึ่งอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๙๐/๑๒ มาตรา ๙๐/๑๓ และมาตรา ๙๐/๑๔

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่มีผลกระทบต่อสิทธิในการฟ้องคดี หรือการเริ่มกระบวนการพิจารณาใดๆ ตามสมควรเพื่อสงวนไว้ซึ่งสิทธิเรียกร้องที่มีต่อลูกหนี้และไม่มีผลกระทบต่อสิทธิที่จะร้องขอให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย หรือสิทธิที่จะยื่นคำขอรับชำระหนี้ในกระบวนการพิจารณาดังกล่าวนั้น

มาตรา ๑๘๑/๒๑ เมื่อศาลมีคำสั่งให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ ไม่ว่าในฐานะกระบวนการพิจารณาหลัก หรือกระบวนการพิจารณารอง ในกรณีที่จำเป็นจะต้องคุ้มครองทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือประโยชน์ของเจ้าหนี้ เมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้แทนต่างประเทศ ศาลอาจมีคำสั่งให้ความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร รวมถึง

(๑) ห้ามมิให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หรือภาระผูกพันของลูกหนี้ หากมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาไว้ก่อนแล้วก็ให้แห่งการพิจารณาไว้ ในบรรดาซึ่งการกระทำที่มีได้อยู่ในขอบเขตของคำสั่งตามมาตรา ๑๘๑/๒๐ (๑)

(๒) ห้ามมิให้บังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ที่มีได้อยู่ในขอบเขตของคำสั่งศาลตามมาตรา ๑๘๑/๒๐ (๒)

(๓) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ก่อภาระผูกพัน หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สินนอกเหนือจากที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๘๑/๒๐ (๓)

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอ โดยกรมบังคับคดี)

(๔) จัดให้มีการซักถามพยาน การสืบพยานหลักฐาน หรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สิน กิจการ สิทธิ หนี้สิน หรือภาระผูกพันของลูกหนี้

(๕) มอบหมายผู้แทนต่างประเทศ หรือบุคคลอื่นใดที่ศาลแต่งตั้งดูแลการบริหารจัดการ หรือการจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ซึ่งอยู่ภายในประเทศไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๖) ขยายเวลาการให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ วรรคหนึ่ง

(๗) ให้ความคุ้มครองเพิ่มเติมตามที่ศาลอาจสั่งอนุญาตให้ความคุ้มครองแก่ผู้จัดการ ทรัพย์สิน ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

เมื่อศาลมีคำสั่งให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศแล้ว ไม่ว่าจะกระบวนการ พิจารณาหลัก หรือกระบวนการพิจารณารอง หากผู้แทนต่างประเทศร้องขอ ศาลอาจมอบหมายให้ผู้แทน ต่างประเทศหรือบุคคลอื่นที่ศาลแต่งตั้งแบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เมื่อเป็นที่ พอใจแก่ศาลว่าได้มีการคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าหนี้ในประเทศอย่างเพียงพอแล้ว

ในการให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ แก่ผู้แทนของกระบวนการพิจารณารองต่างประเทศ ศาลจะต้องเป็นที่พอใจว่าการให้ความคุ้มครองนั้นเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่จะต้องจัดการในกระบวนการ พิจารณารองต่างประเทศ หรือเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่เป็นสำหรักระบวนการพิจารณานั้น

มาตรา ๑๘๑/๒๒ ในการที่ศาลจะมีคำสั่งให้ความคุ้มครอง หรือปฏิเสธการให้ความ คุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ หรือเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกความคุ้มครอง ตามวรรคสามจะต้องเป็นที่พอใจของศาลว่าประโยชน์ของเจ้าหนี้ หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น รวมทั้งลูกหนี้ ได้รับการคุ้มครองอย่างเพียงพอ

ศาลอาจมีคำสั่งให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ ภายใต้ เงื่อนไขใดๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

เมื่อได้รับคำร้องขอของผู้แทนต่างประเทศ หรือบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่ง ให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ หรือเมื่อศาลเห็นสมควร ศาลอาจมีคำสั่ง ให้นำเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการให้ความคุ้มครองนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๑๘๑/๒๓ เมื่อศาลมีคำสั่งรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศแล้ว ผู้แทน ต่างประเทศมีสิทธิที่จะร้องขอให้เพิกถอนการฉ้อฉลหรือการชำระหนี้ที่เป็นการให้เปรียบ ตามที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๙๐/๔๐ และมาตรา ๙๐/๔๑

ในกรณีที่กระบวนการพิจารณาต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณารอง ศาลจะต้องเป็นที่พอใจ ว่าการกระทำดังกล่าวเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่จะต้องจัดการในกระบวนการพิจารณารองนั้น

มาตรา ๑๘๑/๒๔ เมื่อศาลมีคำสั่งให้การรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศแล้ว ผู้แทน ต่างประเทศอาจยื่นคำร้องสอดเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาใดๆ ที่ลูกหนี้เป็นคู่ความได้ ตามเงื่อนไขที่ กฎหมายบัญญัติไว้

ส่วนที่ ๔

ความร่วมมือกับศาลและผู้แทนต่างประเทศ

มาตรา ๑๘๑/๒๕ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘๑/๑ ให้ศาลพิจารณาให้ความร่วมมือกับศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศโดยตรง หรือโดยผ่านทางผู้จัดการทรัพย์สิน ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดคดีล้มละลาย

ผู้จัดการทรัพย์สินภายใต้การกำกับดูแลของศาลมีอำนาจที่จะติดต่อกับศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศโดยตรง ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

มาตรา ๑๘๑/๒๖ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘๑/๑ ภายใต้การกำกับดูแลของศาล ผู้จัดการทรัพย์สินจะต้องให้ความร่วมมือกับศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศในขอบเขตที่มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในการปฏิบัติหน้าที่

ภายใต้การกำกับดูแลของศาล ผู้จัดการทรัพย์สินมีอำนาจที่จะติดต่อกับศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศโดยตรงในการปฏิบัติตามหน้าที่ของตน

มาตรา ๑๘๑/๒๗ การให้ความร่วมมือตามมาตรา ๑๘๑/๒๕ และมาตรา ๑๘๑/๒๖ อาจจะทำได้โดยวิธีใด ๆ ที่เหมาะสมรวมถึง

- (๑) การแต่งตั้งบุคคล หรือหน่วยงานเพื่อกระทำหน้าที่ตามคำสั่งของศาล
- (๒) การติดต่อสื่อสารข้อมูลโดยวิธีใดๆ ที่ศาลพิจารณาเห็นสมควร
- (๓) การประสานงานในการจัดกิจการและกำกับดูแลกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้
- (๔) การเห็นชอบหรือปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับการประสานงานในกระบวนการพิจารณาโดยศาล
- (๕) การประสานงานเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคู่ขนานต่อลูกหนี้รายเดียวกัน

ส่วนที่ ๕

กระบวนการพิจารณาคู่ขนาน

มาตรา ๑๘๑/๒๘ ภายหลังจากศาลมีคำสั่งรับรองกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศแล้ว การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาภายใต้ กฎหมายว่าด้วยล้มละลายจะกระทำต่อเมื่อลูกหนี้มีทรัพย์สินอยู่ในประเทศและผลของกระบวนการพิจารณานั้นจะจำกัดเพียงทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ตั้งอยู่ในประเทศเท่านั้น เมื่อมีเหตุจำเป็นที่จะให้ความร่วมมือและการประสานงานภายใต้มาตรา ๑๘๑/๒๕ มาตรา ๑๘๑/๒๖ และมาตรา ๑๘๑/๒๗ ทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้ควรได้รับการบริหารจัดการในกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายภายในประเทศตามบทบัญญัติของกฎหมาย

มาตรา ๑๘๑/๒๙ ให้ศาลพิจารณาดำเนินการโดยร่วมมือและประสานงานกันตามมาตรา ๑๘๑/๒๕ มาตรา ๑๘๑/๒๖ มาตรา ๑๘๑/๒๗ เมื่อปรากฏว่ามีกระบวนการพิจารณาต่างประเทศและกระบวนการพิจารณาภายใต้กฎหมายว่าด้วยล้มละลายเกิดขึ้นพร้อมกันสำหรับลูกหนี้รายเดียวกัน โดยให้บังคับตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีกระบวนการพิจารณาภายในประเทศเกิดขึ้นแล้ว ในเวลาที่มีการยื่นคำร้องขอให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ

(ก) การให้ความคุ้มครองภายใต้มาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ จะต้องสอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาภายในประเทศ

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

(ข) ถ้ามีการรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศในฐานะเป็นกระบวนการพิจารณาหลัก แล้ว จะไม่นำมาตรา ๑๘๑/๒๐ มาปรับใช้

(๒) เมื่อมีการเริ่มกระบวนการพิจารณาภายในประเทศภายหลังศาลมีคำสั่งให้การรับรองแล้ว หรือภายหลังจากการยื่นคำร้องขอเพื่อให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ

(ก) ให้ศาลพิจารณาทบทวนการคุ้มครองที่มีผลใช้อยู่ตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือ มาตรา ๑๘๑/๒๑ และมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการคุ้มครองนั้น เมื่อเห็นว่าการให้ความคุ้มครองนั้น ไม่สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาภายในประเทศ และ

(ข) ถ้ากระบวนการพิจารณาต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาหลัก คำสั่งห้ามหรือให้งด ตามมาตรา ๑๘๑/๒๐ วรรคหนึ่ง จะต้องมีการแก้ไขหรือยกเลิกตามมาตรา ๑๘๑/๒๐ วรรคสอง ถ้าคำสั่ง ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาภายในประเทศ

(๓) ให้ศาลมีคำสั่งให้การคุ้มครอง ขยายการคุ้มครอง หรือเปลี่ยนแปลงการคุ้มครองที่ ให้แก่ผู้แทนของกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ เมื่อศาลพิจารณาแล้วเป็นที่พอใจว่าเป็นการคุ้มครอง เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ควรบริหารจัดการโดยกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ หรือเกี่ยวกับข้อมูลที่ จำเป็นสำหรับกระบวนการพิจารณานั้น

มาตรา ๑๘๑/๓๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘๑/๑ ให้ศาลดำเนินการโดยร่วมมือ และประสานงานกันตามมาตรา ๑๘๑/๒๕ มาตรา ๑๘๑/๒๖ และมาตรา ๑๘๑/๒๗ เมื่อปรากฏว่ามี กระบวนการพิจารณาต่างประเทศคู่ขนานสำหรับลูกหนี้รายเดียวกัน โดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) คำสั่งที่ให้การคุ้มครองตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ แก่ผู้แทน ของกระบวนการพิจารณาต่างประเทศภายหลังจากการรับรองกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ จะต้องสอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ

(๒) ถ้ามีการรับรองกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศภายหลังการรับรอง หรือภายหลัง การยื่นคำร้องขอให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ ให้ศาลพิจารณาทบทวนการคุ้มครองที่มีผลอยู่ ตามมาตรา ๑๘๑/๑๙ หรือมาตรา ๑๘๑/๒๑ และจะต้องแก้ไขหรือยกเลิกการคุ้มครองนั้น หากปรากฏว่าไม่ สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ

(๓) ถ้าภายหลังจากการรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศแล้ว มีการรับรอง กระบวนการพิจารณาต่างประเทศอื่นด้วย ให้ศาลมีคำสั่งให้การคุ้มครอง เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการ คุ้มครองเพื่อส่งเสริมการประสานงานกันในระหว่างกระบวนการพิจารณานั้น ๆ

มาตรา ๑๘๑/๓๑ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่า การรับรอง กระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศเป็นข้อพิสูจน์ว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวในการเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา ขอให้ล้มละลาย หรือลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ในการเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาขอให้ฟื้นฟู กิจการ ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๑๘๑/๓๒ ภายใต้อิทธิพลของเจ้าหนี้มีประกันหรือทรัพย์สินสิทธิ เจ้าหนี้ที่ได้รับการชำระ หนี้คืนบางส่วนจากการขอรับชำระหนี้ในกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลายใน ต่างประเทศแล้ว ไม่อาจได้รับชำระหนี้คืนสำหรับการขอรับชำระหนี้เดียวกันนั้นในกระบวนการพิจารณาภายใต้

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี) กฎหมายว่าด้วยล้มละลาย สำหรับลูกหนี้รายเดียวกันอีก ๓๖ แห่งที่การชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้อื่นในลำดับเดียวกันมีอัตราส่วนน้อยกว่าการชำระหนี้ที่เจ้าหนี้ได้รับไปแล้ว

ขอบเขต ขั้นตอน และวิธีการในการให้ความร่วมมือและการประสานงานกับศาลต่างประเทศหรือผู้แทนต่างประเทศตามความในบทบัญญัติในส่วนที่ ๔ และส่วนที่ ๕ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดคดีล้มละลายซึ่งได้ออกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙

ข้อกำหนดดังกล่าวนี้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ส่วนที่ ๖

กระบวนการพิจารณาต่างประเทศกรณีอื่น

มาตรา ๑๘๑/๓๓ ในกรณีที่กระบวนการพิจารณาต่างประเทศได้ดำเนินการในประเทศที่มีได้มีบทบัญญัติตั้งที่บัญญัติไว้ข้างต้นและไม่มีข้อตกลงระหว่างประเทศไทยกับประเทศดังกล่าว ให้ศาลหรือผู้จัดการทรัพย์สินภายใต้การกำกับดูแลของศาลมีดุลพินิจในการให้ความร่วมมือและประสานงานกันโดยหลักถ้อยที่ถ้อยอาศัยตามที่เห็นสมควรในอันที่จะส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือในการบังคับใช้กฎหมายล้มละลายระหว่างประเทศ

หากประเทศที่ดำเนินกระบวนการพิจารณาต่างประเทศนั้นมีสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วยก็ให้ปฏิบัติตามข้อตกลงนั้น ในกรณีที่ข้อตกลงดังกล่าวมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้สิทธิของเจ้าหนี้ การให้ความร่วมมือและการประสานงานกันเกี่ยวกับการล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ ให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๔๒ นอกจากความตามมาตรา ๔๑ บรรดาคดีล้มละลายที่ได้ยื่นฟ้องก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงค้างพิจารณาอยู่ในศาลหรืออยู่ในระหว่างปฏิบัติการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ให้บังคับตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ ให้ประธานศาลฎีกา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ร่างฉบับที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ (เสนอโดยกรมบังคับคดี)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายล้มละลายมีความสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันที่มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกทำให้การค้าและการลงทุนมีความรวดเร็วและข้ามพรมแดนมากยิ่งขึ้น เพื่อแก้ไขอุปสรรคในการจัดการและรวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้ที่มีลักษณะระหว่างประเทศ โดยให้สามารถบังคับคดีกับทรัพย์สินของผู้ล้มละลายที่อยู่ในต่างประเทศได้ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนชาวต่างประเทศต่อกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย และทำให้กระบวนการล้มละลายกับการบังคับหลักประกันเกิดการสอดรับกันส่งผลให้ธุรกิจสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น โดยแก้ไขหลักการของกระบวนการฟื้นฟูกิจการให้เป็นไปในแนวทางเดียวกับหลักการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติกฎหมายล้มละลายให้เชื่อมโยงและรองรับกับพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมายให้รองรับการล้มละลายระหว่างประเทศ ตามกรอบของคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (UNCITRAL) ปรับปรุงให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และยกระดับการบังคับคดีล้มละลายให้เป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาชีพและจริยธรรมขั้นสูง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้